

Portræt med gule tænder

*"Det er fint. Solen og pigen er fine. Pigen er fin, fordi hun har gule tænder",
sagde Fride (5år)*

om det færdige billede, da hendes børnehave arbejdede med portræt.

Grundige studier af sig selv.

Store gode maleplader.

Gode farver.

Resultatet blev superfine selvportrætter.

Van Gogh gjorde det. Picasso gjorde det. Fridas børnehave gjorde det også: Malede selvportrætter. Her får du seks gode råd til, hvordan et selvportræt-projekt kan gennemføres.

1. Studere andres billeder

Kommentar: Vi brugte kunstkort med portrætter lavet af kendte kunstnere. Vi snakkede om, hvad et portræt er, og om hvor forskellige de kan være.

2. Studere sig selv

Kommentar: Børnene så på sig selv i spejle, og på portrætbilleder vi havde taget af hvert enkelt barn. Desuden studerede de hinanden. Ens egne ører er for eksempel svære at se i et spejl, og det er det lettere at studere vennens ører. Vi snakkede om, hvad ansigtet er sammensat af; ører, øjne, næse, mund og så videre, og vi snakkede om hver enkelt del af ansigtet. Hvordan ser øjnene egentlig ud? Vi snakkede også om store og små billeder, fordi vi denne gang ville have store portrætter.

3. Godt udstyr

Kommentar: At male på en plade er meget bedre end at male på papir. Den er mere robust, resultatet bliver bedre og det er enklere at lave en fin udstilling bagefter. Der findes forskellige typer "maleplader" i handlen. Vi brugte tynde træplader, som en af forældrene kom med fra en butiksudstilling. Fladerne var blanke, så dem sleb børnene selv matte med sandpapir. Derefter tegnede de konturerne med vandfast tusch, og malede med akrylmaling.

4. God tid og små grupper

Kommentar: Der behøves god tid, også før man begynder med selve malingen. De gode billeder med mange detaljer kommer, når man er gået lidt i dybden. Vi brugte også tid på at vælge farver og diskutere, hvordan vi måtte blande for at få den farve, barnet ønskede. Nogle blev meget optagede af, at det skulle være hudfarve, og vi måtte eksperimentere for at finde frem til den. Små grupper er en fordel, vi havde 3-4 barn i hver gruppe. Så bliver der ro over malingen, og den voksne kan være en engageret vejleder. Ikke én som kun springer til og fra med praktiske gøremål.

5. Efterarbejde

Kommentar: Vi lagde lak over billederne efter, de var færdige for at gøre dem mere holdbare og for at få en fin flade. Pladerne, vi brugte, kunne hænges op uden indramning, og vi frigjorde en hel væg, sådan at billederne kunne blive fint præsenterede. Vi monterede hvert billede sammen med fotoportrættet, vi havde taget, og kommentarer som børnene gav efter, billedet var færdigt.

6. Udstilling

Kommentar: Så flotte billeder som dem fortjener en særlig fin udstilling. Vi inviterede forældrene, som kom og med rette blev imponerede over de flotte portrætter.

